

2-179 [2]

II
1799

FILLS D' ANDREU VIDAL Y ROGER-EDITORS-Carrer Ample, 35-BARCELONA

R322

CANÇONS POPULARS

1.ª SERIE

PUBLICADAS

SANT RAMON, partitura per coro d' homes y de nòys, solo y harmonium, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. ALEXANDRE DE RIQUER.

PLANY, partitura per coro d' homes, solo, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. JUAN LLIMONA.

EL COMTE ARNAU, partitura per coro d' homes y de noys, solo, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. SANTIAGO RUSIÑOL.

ELS SEGADORS, partitura per coro d' homes, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. MIGUEL UTRILLO.

EL ROSSINYOL, partitura per coro d' homes, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. SANTIAGO RUSIÑOL.

LA MALA NOVA, ballet, partitura per coro d' homes y noys, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. LLUIS BONNIN.

MONTANYES DE CANIGÓ, partitura per coro d' homes, reducció per cant y piano y lletra de la canço. Il·lustració de D. JAUME PAHISSA.

2.ª SERIE

ELS TRES TAMBORS, partitura per coro d' homes, y lletra de la canço ab traducció francesa.

EL TESTAMENT D' AMELI, partitura per coro d' homes, y lletra de la canço ab traducció francesa.

LA MORT DE LA NUVIA partitura per coro d' homes, y lletra de la canço ab traducció francesa.

L'HOSTAL DE LA PEIRA partitura per coro d' homes, lletra de la canço ab traducció francesa

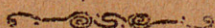
L' ANTONIA, partitura per coro d' homes, y lletra de la canço. ab traducció francesa.

EL PARDAL partitura per coro d' homes, y lletra de la canço ab traducció francesa.

EN PREMSA

EN PREPARACIÓ

LA NINA ENCANTADA * **L' ESTUDIANT DE VICH** ♦♦♦♦♦♦

EL PARDAL

CANÇÓ POPULAR

ARMONISADA PERA CORO D'OMES

PER ENRIC MORERA

Molt poc a poc i lligat.

TENORS I.

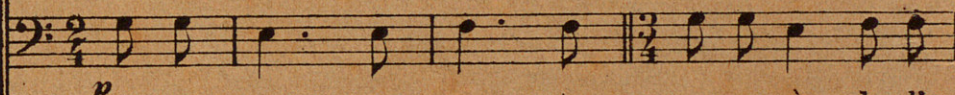
p U - na can - ço - ne - ta no - va vòs la di -

TENORS II.

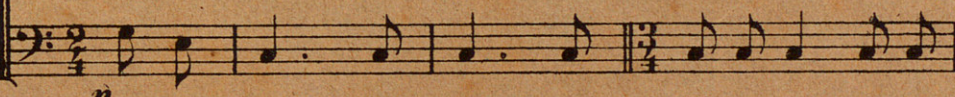
p U - na can - ço - ne - ta no - va vòs la di -

BARITÓNS.

p U - na can - ço - ne - ta no - va vòs la di -

BAIXOS.

p U - na can - ço - ne - ta no - va vòs la di -

- ré, vòs la di - ré, del par - dal quan s'a - cot -

- ré, vòs la di - ré, del par - dal quan s'a - cot -

- ré, vòs la di - ré, del par - dal quan s'a - cot -

- ré, vòs la di - ré, del par - dal quan s'a - cot -

voilà si ne

- xa - va so' l'o - ran - gè, so' l'o - ran - gè del par - dal quan
 - xa - va so' l'o - ran - gè, so' l'o - ran - gè del par - dal quan
 - xa - va so' l'o - ran - gè, so' l'o - ran - gè del par - dal quan
 - xa - va so' l'o - ran - gè, so' l'o - ran - gè del par - dal quan

s'a - cot - xa - va so' l'o - ran - gè. *p* El par - dal quan
 s'a - cot - xa - va so' l'o - ran - gè. *p* El par - dal quan
 s'a - cot - xa - va so' l'o - ran - gè. *p* El par - dal quan
 s'a - cot - xa - va so' l'o - ran - gè. *p* El par - dal quan

s'a - cot - xa - va fe - ia re - mor, fe - ia re - mor, per veu -
 s'a - cot - xa - va fe - ia re - mor, fe - ia re - mor, per veu -
 s'a - cot - xa - va fe - ia re - mor, fe - ia re - mor, per veu -
 s'a - cot - xa - va fe - ia re - mor, fe - ia re - mor, per veu -

Handwritten: *sera se*

- re siel sen - ti - ri - a la se - vaa - mor la se - vaa -

- re siel sen - ti - ri - a la se - vaa - mor la se - vaa -

- re siel sen - ti - ri - a la se - vaa - mor la se - vaa -

- re siel sen - ti - ri - a la se - vaa - mor la se - vaa -

Handwritten: *mor*

- mor per veu - re siel sen - ti - ri - a la se - vaa -

- mor per veu - re siel sen - ti - ri - a la se - vaa -

- mor per veu - re siel sen - ti - ri - a la se - vaa -

- mor per veu - re siel sen - ti - ri - a la se - vaa -

pp molt lligat.

- mor. (Boca tancada)

- mor. (Boca tancada)

- mor. *p* El seu a - mor es - tá en cam - bra que non sent

- mor. *p* El seu a - mor es - tá en cam - bra que non sent

rê, que non sent rê, si no l mo - sso de la
 rê, que non sent rê, si no l mo - sso de la

ca-sa lo tra-gi - nê, lo tra-gi - nê, si no l mo - sso
 ca-sa lo tra-gi - nê, lo tra-gi - nê, si no l mo - sso

de la ca-sa lo tra-gi - nê. *pp* De la fi - nes -
 de la ca-sa lo tra-gi - nê. *pp* De la fi - nes -

44

-tra mes al-ta lin va par-lar lin va par-lar. Les on -

-tra mes al-ta lin va par-lar lin va par-lar. Les on -

-tra mes al-ta lin va par-lar lin va par-lar. Les on -

-tra mes al-ta lin va par-lar lin va par-lar. Les on -

5

-ze ho - res son to - cades; ves-tea acot - xar ves-tea acot -

-ze ho - res son to - cades; ves-tea acot - xar ves-tea acot -

-ze ho - res son to - cades; ves-tea acot - xar ves-tea acot -

-ze ho - res son to - cades; ves-tea acot - xar ves-tea acot -

mes poc a poc. allarg: molt.

-xar. *ppp* Les on - ze ho - res son to - cades; ves-tea acot -xar.

-xar. *ppp* Les on - ze ho - res son to - cades; ves-tea acot -xar.

-xar. *ppp* Les on - ze ho - res son to - cades; ves-tea acot -xar.

-xar. *ppp* Les on - ze ho - res son to - cades; ves-tea acot -xar.

mes poc a poc. allarg: molt.

-xar. Les on - ze ho - res son to - cades; ves-tea acot -xar.

EL PARDAL

Una cançoneta nova,
vos la diré,
del pardal quan s' acotxava
so' l' orangé.

El pardal, quan s' acotxava,
feia remor,
per veure si el sentiria
lo seu amor.

El seu amor está en cambra
que no n sent re,
sino lo mosso de casa,
lo traginé.

De la finestra més alta,
li n va parlar.
«—Les onze hores són tocadés:
ves-te a acotxar.

—No m' acotxo pas encara.
Vaig de camí:
som fet una prometença
a Sant Martí.

Quan a Sant Martí vaig esse,
vaig suplicar
que m deixés anà a mes terres,
per festejar.

Quan ne vaig esse a mes terres,
ja ls encontrei,
los tres amors que tenia,
tenia allí.»

Als tres amors que tenia
lo pardalet
(Mariagna i Petronil-la
i Elisabet),

Als tres amors que tenia,
quan els trobí,
los va donà una creueta
de Sant Martí.

Ai, cançó, qui l' ha dictada?
qui treta l' ha?
Tres fadrinets de la plana
de l' Empordà.

LE MOINEAU

La chansonnette nouvelle
je vous dirai
du moineau qui fit sa couche
sous l'oranger.

Le moineau, dedans sa couche,
faisait rumeur,
pour qu' il pût se faire entendre
de son aimée.

Son amour est dans la chambre,
et n' entend rien;
mais le garçon de la ferme
l'écoute bien.

De la fenêtre plus haute,
il lui parlait:
«—Onze heures sont déjà sonnées:
va te coucher.

—Je ne couche pas encore:
je fais chemin,
car je dois une promesse
à Saint Martin.

Quand à Saint Martin je fus,
je lui priai
afin d' aller à mes terres
pour courtoiser.

Lorsque j' arrivai à mes terres,
je les trouvai,
les trois amours que ma vie
y possédait.»

Aux trois amours qu' il avait,
cet oiseau,
(Anne-Mari', Petronille,
Elisabeth);

Quand il trouva les amours
qu' il y avait,
il leur donna une médaille
de Saint Martin.

O chanson, qui est-ce que t' a faite?
qui t' a entonnée?
Trois garçons nés dans la plaine
empourdanaise.

II 1179